

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: OT/98/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224010881
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Molitorys
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2025:2224010881.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou JUDr. Danou Molitorys v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale bytom D. E. XXX/XX, F. G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.06.2025 v Dunajskej Strede takto

rozhodol:

rozhodol:

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale bytom D. E. XXX/XX, F. G.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 04.09.2024 o 16:55 hodine v meste Dunajská Streda po Viedenskej ceste, bez príslušného vodičského oprávnenia viedol ako vodič osobné motorové vozidlo, továrenskej značky Mercedes-Benz s evidenčným číslom H. C., kde pri areáli spoločnosti „Schindler“ bol z dôvodu prekročenia povolenej rýchlosti zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda, pričom počas kontroly vodiča bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že na základe rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Komárno pod číslom ORPZ-KN-ODI2-P-195/2024 zo dňa 18.07.2024 s právoplatnosťou dňa 12.08.2024, a ktoré osobne prevzal dňa 26.07.2024 má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov do 12.08.2025,

t e d a

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona.

Za to mu ukladá

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Dunajská Streda bola dňa 06.09.2024 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. 2Pv 445/24/2201-6 zo dňa 06.09.2024 na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., (ďalej aj ako „obvinený“ alebo „obžalovaný“) pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Hlavné pojednávanie sa vykonalo za splnenie podmienok § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného a v súlade s § 255 ods. 2 Trestného poriadku aj v neprítomnosti predvolávanej svedkyne A. B..

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2025 dokazovanie prečítaním výpovede obvineného z prípravného konania, oboznámením listinných dôkazov - rozhodnutie o priestupku na č. I. 21-24, zápis o vykonanej dychovej skúške č. I. 25-26, správa o výsledku objasňovania priestupku na č. I. 27-28, evidenčná karta vodiča na č. I. 33-34, fotodokumentácia č. I. 35-37, uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1Pp/29/2021 zo dňa 20.12.2021 na č. I. 56, evidenčná karta vodiča zo dňa 03.03.2025 ako aj aktuálne relácie na obžalovaného, nachádzajúcich sa v súdnom spise ich prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

Obvinený A. B. v prípravnom konaní dňa 05.09.2024 vypovedal, že sa priznáva ku skutku a svoje konanie úprimne ľutuje. K veci uviedol, že dňa 4. septembra 2024 o 16.55 hodine viedol svoje osobné motore vozidlo továrenskej značky Mercedes-Benz čiernej farby evidenčného čísla H., jazdil po Kračanskej ceste v meste Dunajská Streda a v križovatke odbočil na Viedenskú cestu, kde pred areálom B. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou dopravnej polície. Dodal, že policajti mu po zastavení uviedli, že prekročil maximálnu dovolenú rýchlosť, nakoľko šiel rýchlosťou 72 km/hod. Policajti si od neho vyžiadali všetky doklady, avšak vodičský preukaz obvinený predložiť nevedel, lebo nie je držiteľom vodičského preukazu. Bola u neho vykonaná dychová skúška, ktorá skončila s negatívnym výsledkom. Policajti ho na mieste poučili, že sa má dostaviť s nimi na útvár, nakoľko je podozrivý z trestného činu a z toho dôvodu bude obmedzený na osobnej slobode. Následne bol predvedený na policajnú stanicu v Dunajskej Strede. Obvinený vyslovil, že svoje konanie ľutuje. Poznamenal, že si bol vedomý toho, že má rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Komárno uložený zákaz viesť všetky druhy motorových vozidiel do 12. augusta 2025 a aj napriek tomu vykonával jazdu, ako je to uvedené, viackrát sa to nezopakuje. Obvinený vyslovil ľútosť nad svojim činom a dodal, že jazdil preto, lebo jeho manželka mu zavolala telefonicky a požiadala ho, nakoľko sa cítila zle a chcela, aby prišiel do mesta Dunajská Streda k lekárovi, do nemocnice Dunajská Streda, nakoľko je onkologickým pacientom a dostáva chemoterapiu. Preto pre ňu išiel. Obvinený uviedol, že v tejto chvíli mu nenapadlo, že má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, bál sa o manželkino zdravie.

Z rozhodnutia o priestupku Okresného riaditeľstva PZ v Komárne, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORPZ-KN-ODI2-P-195/2024, VS: 000215357 zo dňa 18.07.2024, právoplatné dňa 12.08.2024 vyplynulo, že obžalovaný, ako osoba obvinená z priestupku, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c/ bod 1 a podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch uložená úhrnná sankcia, a to pokuta vo výške 320 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov, pričom predmetné rozhodnutie bolo obžalovanému doručené dňa 26.07.2024.

Zo zápisu o vykonanej dychovej skúške vyplynulo, že obžalovaný dňa 04.09.2024 v čase o 17:03:03 hod. mal v dychu nameranú hladinu alkoholu v hodnote 0.00 mg/l.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 04.09.2024 vyplynulo, že osoba A. B., nar. XX.XX.XXXX ako vodič viedol vozidlo značky Mercedes, EČV: H. XXX C., v Dunajskej Strede na Viedenskej ceste pri firme Schindler, kedy prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci o 22 km/h a riadil vozidlo napriek tomu, že mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, čím porušil § 16 ods. 4 a § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku

podľa § 22 ods. 1 písm. h/, ods. 2 zákona o priestupkoch a trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Fotodokumentácia na č. I. 35 a 36 zachytáva vozidlo značky Mercedes, EČV: H. XXX C., dňa 04.09.2024 v čase o 16:56:31 hod., ktorého nameraná rýchlosť je 72 km/h, na mieste merania Dunajská Streda, Viedenská cesta s rýchlostným limitom 50 km/h.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1Pp/29/2021 zo dňa 20.12.2021, právoplatným dňa 20.12.2021 bol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 67 ods. 1 Trestného zákona odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov uloženému rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2017 zo dňa 25.05.2017. Podľa § 68 ods. 1 veta prvá Trestného zákona bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 4 roky, podľa § 68 ods. 1 veta druhá Trestného zákona bol nad odsúdeným nariadený probačný dohľad v trvaní 3 roky, v rámci ktorého mu bolo uložené obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona bola odsúdenému uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Z evidenčnej karty vodiča zo dňa 04.09.2024 a 03.03.2025 vyplynul jeden záznam v časti blokové pokuty zo dňa 14.01.2024, a to pokuta vo výške 10 eur za porušenie povinnosti podľa § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. – osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiacim zariadením je povinná toto zariadenie použiť. V časti zákazy činnosti vyplynul záznam o uložení zákazu činnosti od 12.08.2024 do 12.08.2025 rozhodnutím č. k. ORPZ-KN-ODI2-P-195/2024 a pokuty vo výške 320 eur za skutok spáchaný dňa 20.05.2024.

Z lustrácie v Registri obyvateľov zo dňa 19.06.2025 vyplynulo, že obžalovaný je ženatý a je otcom 5 detí.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 19.06.2025 na obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol v období od 07.08.2023 do 08.08.2023 zamestnaný v spoločnosti Jober, s.r.o. a v období od 15.08.2023 do 22.08.2023 v spoločnosti Webasto Convertibles Slovakia s.r.o., pričom mu nie sú vyplácané žiadne dôchodky ani dávky.

Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry zo dňa 19.06.2025 vyplýva, že proti obžalovanému sa aktuálne vedie ďalšie trestné konanie.

Lustráciou v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov dňa 19.06.2025 boli zistené tri záznamy vo vzťahu k obžalovanému, ktorý sa dopustil vo všetkých troch prípadoch priestupku na úseku cestnej premávky.

Z odpisu z Registra trestov zo dňa 19.06.2025 vyplynulo vo vzťahu k obžalovanému 8 záznamov. V dvoch prípadoch sa obžalovaný dopustil krádeže, dva krát spáchal prečin nebezpečného vyhrážania, raz prečin podvod, jedenkrát šlo o prečin úverového podvodu, v jednom prípade bol odsúdený cudzozemským justičným orgánom za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu v spojení s držbou nesprávne získaného OP alebo vzťahujúceho sa na inú osobu, v jednom prípade bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť. V troch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Objektom trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Trestného zákona je záujem spoločnosti na riadnom a ničím nerušenom výkone rozhodnutí súdov alebo orgánov verejnej moci. Objektívna stránka podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona spočíva v marení alebo podstatnom sťažení výkonu rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že páchatel vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Rozhodnutím súdu na účely tohto zákonného ustanovenia sú akékoľvek rozhodnutia deklarujúce práva alebo ukladajúce povinnosti, o marenie ktorých pôjde spôsobom predpokladaným v § 348 Trestného zákona. Marením alebo podstatným sťažením sa rozumie, že rozhodnutie, ktoré má byť v čase činu

vykonané, fakticky v dôsledku konania páchatela nie je vykonané a vykonať ho nemožno alebo je vykonané za podstatne sťažených podmienok. Neznamená to však, že výkon rozhodnutia by bol zmarený, t.j. že by ho už nebolo možné vykonať vôbec. Subjektom trestného činu môže byť iba trestne zodpovedná fyzická osoba, na ktorú sa vzťahuje jedna z tam uvedených povinností alebo podmienok, spravidla vo forme rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

Konajúci súd v prvom rade zdôrazňuje, že na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku dospel bez dôvodných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, predmetný skutok je trestným činom a dopustil sa ho obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a tento svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, a to po stránke subjektívnej aj objektívnej. Je tomu tak preto, že obžalovaný dňa 04.09.2024 v čase o 16:55 hod. v meste Dunajská Streda viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Komárno č. ORPZ-KN-ODI2-P-195/2024 zo dňa 18.07.2024, právoplatným dňa 12.08.2024 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku stíhaného trestného činu, vyžaduje sa úmyselné zavinenie. Konanie obžalovaného súd posúdil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti ako všeobecne trestne zodpovedná fyzická osoba, pričom neboli na jeho strane zistené žiadne okolnosti brániace vyvodu trestnej zodpovednosti voči jeho osobe. Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc zo spôsobu konania obžalovaného mal súd za to, že obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože svojim konaním porušil záujem spoločnosti na riadnom a ničím nerušenom výkone rozhodnutí súdov alebo orgánov verejnej moci tým, že viedol motorové vozidlo v čase platnosti zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, o ktorom mal vedomosť. Súd dospel k záveru, že obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Súd skúmal aj materiálnu stránku stíhaného trestného činu spočívajúcu v jeho závažnosti z hľadiska Trestným zákonom vyžadovaného stupňa (závažnosť vyššia než nepatrná) vychádzajúc z kritérií upravených v § 10 ods. 2 Trestného zákona. S poukazom na spôsob vykonania činu a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, následok ako aj zavinenie vo forme priameho úmyslu, má súd za to, že závažnosť spáchaného činu je nepochybne oveľa vyššia než nepatrná a konanie obžalovaného predstavuje konanie naplňajúce zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktoré je potrebné postihovať aj prostriedkami trestného práva.

Z vykonaného dokazovania bolo bez pochybností preukázané, že v predmetný deň, t. j. dňa 04.09.2024 v čase o 16:55 hod. viedol obžalovaný v meste Dunajská Streda po Viedenskej ceste osobné motorové vozidlo značka Mercedes - Benz s evidenčným číslom H. XXX C. napriek tomu, že obžalovaný mal vedomosť o uloženom zákaze činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov od 12.08.2024 do 12.08.2025. Súd mal vinu obžalovaného preukázanú najmä výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý v rámci výsluchu v prípravnom konaní v postavení obvineného po zákonných poučeníach uviedol, že sa priznáva ku skutku a svoje konanie úprimne ľutuje. Obžalovaný opísal, že bol predmetný deň zastavený hliadkou dopravnej polície, ktorým nevedel predložiť vodičský preukaz, lebo nebol držiteľom vodičského oprávnenia. V rámci výpovede obžalovaný uznal, že si bol vedomý rozhodnutia Okresného

dopravného inšpektorátu, ktorým mu bol uložený zákaz viesť všetky druhy motorových vozidiel do 12.08.2025 a napriek tomu vykonal jazdu. Svoje konanie obžalovaný odôvodnil strachom o zdravie jeho manželky, ktorá je onkologickým pacientom, a jazdu údajne vykonal na jej telefonickú žiadosť. Obrana obžalovaného sa však vykonaným dokazovaním nepotvrdila. Priebehu skutku tak, ako ho opísal obžalovaný a je uvedený v skutkovej vete rozsudku zodpovedajú aj oboznámené listinné dôkazy - rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Komárno č. ORPZ-KN-ODI2-P-195/2024 zo dňa 18.07.2024, správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 04.09.2024, fotodokumentácia zo dňa 04.09.2024.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, a že tento svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Súd dáva do pozornosti, že v súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd ďalej vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej vyhodnotil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní trestného činu, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Súd dáva do pozornosti, že cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby páchateľ zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady punitur, nepeccetur (trestá sa, aby nebolo páchané zlo). Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege (žiaden trest bez zákona) stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/9/2010 zo dňa 16. apríla 2013).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že v čase rozhodovania súdu bol obžalovaný už mnohonásobne súdne trestaný (celkom 8 záznamov v registri trestov). Súd dáva do pozornosti, že odsúdený bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2017 zo dňa 25.05.2017, a to uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1Pp/29/2021 zo dňa 20.12.2021 s určením skúšobnej doby vo výmere 4 roky, probačným dohľadom v trvaní 3 roky a súčasným uložením primeraných povinností a obmedzení, teda žalovaného skutku sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Hoci sa ohľadom troch odsúdení na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu; ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké a aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie. Súd zistil, že obžalovaný je ženatý, je otcom piatich detí, je nezamestnaný a nepoberá žiadne dôchodky alebo dávky. Obžalovaný má evidované tri priestupky, všetky na úseku cestnej premávky. V súčasnosti je voči nemu vedené ďalšie trestné konanie. Súd mal vo svetle uvedeného za zrejmé, že obžalovaný má sklony k trestnej činnosti, pričom uložené tresty odňatia slobody pozitívne neovplyvnili obžalovaného v ďalšom spôsobe jeho života.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, skutočnosť, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie oľutoval. Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vychádzajúc z uvedeného, vzhľadom na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona základná trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal bola podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 0 až 2 roky a uložil obžalovanému trest vo výmere 4 (štyri) mesiace, teda pri spodnej hranici trestnej sadzby.

Súd mal vo svetle uvedeného za zrejmé, že obžalovaný má sklony k trestnej činnosti, pričom uložené podmiennečné a nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ani výkon trestu odňatia slobody pozitívne neovplyvnili obžalovaného v ďalšom spôsobe jeho života. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nenapraviteľnosť obžalovaného, nie je na mieste na jeho prevýchovu pôsobiť iným druhom trestu, ako je nepodmiennečný trest odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu neprichádza z pohľadu súdu do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý je nevyhnutný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby (0 až 2 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania, ale i v kontexte jeho trestnej minulosti považuje súd uložený nepodmiennečný trest vo výmere 4 mesiace za primeraný. K uvedenej výmere a spôsobu výkonu - nepodmiennečne, súd pristúpil najmä v kontexte recidívy zo strany obžalovaného, ktorý sa trestných činov doteraz dopustil už 8-krát ako aj s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 3 Trestného zákona. Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného považuje súd nepodmiennečný spôsob výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za dôvodný, primeraný a spravodlivý a napĺňajúci účel a zmysel trestu. Zároveň súd v

zmysle konštatovaného a v kontexte závažnosti trestného činu, uložený trest považuje za dostatočný na nápravu obžalovaného, ako i na ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov z jeho strany. Takto uložený trest súd považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý v prípade obžalovaného plne zodpovedá potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by z pohľadu súdu nebol účinný vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko bol opakovane odsúdený a uložené tresty odňatia slobody nemali na neho žiaden prevýchovný účinok, navyše sa trestného činu dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný ako účastník cestnej premávky závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky a spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla v čase, keď mal uloženú sankciu zákazu viesť motorové vozidlá všetkých druhov, súd rozhodol aj o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje trest uložený obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.